

Egész évre 4 frt.
Negyedévre 1 frt.

✻ ÉLCLAP. ✻

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Belváros, Saru-köz 5. sz. a.

Bor mellett.

Buesuztató, halotti nóta . . .
Ne ezt, fiuk! az égre ne;
Vagy életfánkról a virágot
Síró fájdalom tépje le?
És sziveinkbe' forrjon váltig
Maga az üdv is kinzó búra váltan,
S mi türjük némán, nyugalommal?
... Fiuk, gyöngyöt ver borunk a pohárban.

Nos, kinek volna halni kedve, —
Mi bánt, mi aggaszt bennetek?
Kinek zavarják álmait meg
Síról feltörő szellemek?
Kit esalt az élet annyi esábja?
Ki járt kóborolt — mint a szél hazátlan?
Lelnék-e párra köztetek hát?
... Fiuk, gyöngyöt ver borunk a pohárban.

Hogy nincs boldogság itt a földön,
Hogy tengődve él annyi sok,
Hogy az erénynek hópalástját
Rutul moeskolja szenny, piszok,
Hogy bukik az, ki magasb czélért
Kész tengervészszel szembeszállni bátran:
Ez képzelet csak, dőre álom!
... Fiuk, gyöngyöt ver borunk a pohárban.

Virágnyláskor öszről álmot
Ne szójjön köztünk senkisem.
Csak ezt, fiuk! oh, ez vidámabb
Örökké tart a kedv, hiszem.
A pohár csak hadd csengjen össze,
Éltessünk bort, szép lánykát, honszerelmet
... Májusszellő esókdossa arcunk,
A rózsák édes illatot lehellnek.

Tavaszban élünk vig kedélylyel
Örökké ifjan gondtalan;
Nincs annyi bánat a világon,
Amennyi üdv a borba' van!
A bor, a esók! — ez titkon adva,
Szép ajk susogta drága szó: szeretlek...
— Fiuk, kell több a boldogsághoz,
A rózsák mikor illatot lehellnek?

Majd ha a jókedv szárnya megtör,
Fejünkre ha a tél havaz:
Akkor siratjuk elmulásod'
Bimbófakasztó szép tavasz.
De addig, addig . . . fiuk, hajrá!
Ássuk meg sírját millió keservnek . . .
Hisz' fénytől reszket a természet,
S a rózsák édes illatot lehellnek.

Tóth Dezső.

Lord Charon bajusza.

Lord Charonnak volt két óriási birtoka London mellett, és egy hatalmas bajusza az orra alatt.

A birtokára nem volt büszke, de a bajuszával hengegett az egész világ előtt.

Herczeg Eszterháznak volt egy megyéje Magyarországon és az orra alatt beretvált volt a bajusz.

Herczeg Eszterházy nem volt büszke a birtokára, de a bajuszára sem, hanem Lord Charonra rettenetesen haragudott.

Egy társaságban dicsérgették a lord bajuszát.

Eszterházy boszusan szólt a lordhoz:

— Mennyiért adod el a bajuszodat?

— Minek az neked? — kérde nevetve a lord.

— Pemzlit akarok belőle csináltatni.

— Az én bajuszom nem arra való, — felelt sértődve a lord.

— De adok érte egy milliót.

— A világ minden kincséért sem adom oda.

Eszterházy fölkelte helyéről, és így szólt:

— Hát fogadjunk, hogy 10 frankért is nekem adod.

— Mibe?

— A mibe akarsz.

— Kétszáz font.

— Áll.

A körülállók egész este nevettek a bolond fogadás fölött.

Másnap tele voltak a lapok ezzel a hirdetéssel:

„Aki nekem lord Charon bajuszát
elhozza, kap tőlem kétszáz font
sterlinget.
Herczeg Eszterházy.“

A lord kedvetlen arccal olvasta reggeli theája mellett ezt a hirdetést.

— Hiszen ezért meg is ölnek, csakhogy a bajuszomat elvihessék, — mormogá magában és gyanakodva nézett a komornyikjára.

Az nap nem ment ki a házból.

Másnap nem fogadott vendégeket.

Harmadnap körülugta a slafrokkját pisztolyokkal és három ölnél közelebb nem engedett egy inast sem lépni.

Negyedik nap bezárta és eltorlaszolta a hálósobája ajtaját és nem beszélt senkivel.

Ötödik nap becsomagolta a kétszáz font sterlinget, melléje tette a szép levágott bajuszt és ezt a levelet írta Eszterháznak:

„Itt van a — bajuszom. — Csináltasson belőle pemzlit.“

—o—á.

Családi estély.

— Travestia Arany, Családi Kör-ére. —

Estély van, estély van, kiki a salonba,
Kapaszkodjék nagysad, gyorsan a karomba.
Zug a zene valzert, kellemes a fülnek,
Szép fiatal lányok várva-nézve ülnek.
Mintha lába kelne számtalan ördögnek,
Fürge ifju párok szanaszét pörögnek.
Csapong sok gavallér, bajuszát sodorván,
Szomorú roué áll elhagyott mogorván.

Közepén fehérlik piros arczu szép lány,
Udvarában ifju, mindig van egy néhány,
De oda se hallgat a sima szavaknak,
Hej pedig amazok nagyokat sóhajtnak.
Ballag egy hadnagy is, tánczra kelni röstel,
Feszelegve lépdel, hosszú vékony testtel,
Meg-megáll, körülnéz, most kapja hirtelen,
Egy szirmát hullató virág mellett terem.

Nyitva áll a nőszív; a szem sovár fénye
Olyan biztatólag tűz a jövevényre.
Leül a hadnagy ur, de a gondolatja
A telekkönyv titkát vágyva találgatja.
— A jó háziasszony számító reménnyel
Kérőt kislányának speculálva kémlel.
Lánya elvegyül az uri társaságba;
Jó volna már egyet beledugni zsákba.

Sok eladó lányka tüzesen kaesintgat,
Hiszi mindenik, hogy ő a legszebb esillag,
Uj ruhája pompás keblét alig fedve —
Csak is egy a híja, hogy nincs kifizetve.
Örül az ifjuság; a tánczterem mellett,
Nesztelen bankókat a kártyán emelget.
Cassából időnkint zsebre tesznek sokat,
Gusztálás megnyujtja gömbölyü arczukat.

A legfrisebb tánczos egy vis-a-vist hajszol,
Keze meg-megakad eseperedő bajszon,
Udvarol a másik, nem ügyelve tánczra,
E fiuból férj lesz, akárki meglássá!
Legalább úgy mondja a leányka anyja,
Noha a fiunak vékonyka a var-ja.
Jobban kedveli a váltókat — mókákat,
Mindkettőt csinálni maga is próbálgat.

Rázendül a csárdás hatszor lesz ujrázva,
Tömörült csoportban botlanak egymásba.
Rakja az ifjuság, várva az éjféltre,
Hetyke turnüre esuszik tolette-en félre.
Rekedten rikolt fel egy kiszáradt torok,
Rázza a két lábát, szédül és tántorog.
Szomszédban nem tudnak aludni az éjjel,
A más ember álmát itt tiporják széjjel.

Letsz a levente egy kövér menyecskeket
Le is ül melléje nyugosztani testét.
Homlokát letörli selyem zsebkendővel,
Hej többet nem tánczol ilyen kövér nővel.
De amint ránéz a pihegő kebelre,
Szíve hatórai vasra lészen verve.
Hódító erejét már neki feszíti,
De a felesége észére téríti.

Nem késik azonban az étkező óra,
Megindul a lármás társaság soupéra.
E nélkül az estély volna bizony esonka:
Egy-egy esésze thea, meg egy szelet sonka.
Házi asszony véli, hogy senki sem éhes,
De harapni való illik az estélyhez.
Gyorsan fogy a falat, hisz mindnyájan esznek,
Nemes versengéssel egymáson túl tesznek.

De vajh! mi van ott künn? valaki nézzen ki.
Kimegy kettő három s nem jó vissza senki.
Odakinn vendéglő, mindenféle sülttel.
Sok fiatal ember oda menekült el.
Visszajönnek aztán, jóllakva mulatnak,
Nagy irigységére a föntmaradtaknak.
»Isten áldja meg a ragyogó kedvetek.
Nekem is hamarabb mér nem beszéltek?»

Mikor az evésnek fönt is, lent is vége,
Csak kevés ur marad a hölgyek körébe;
Megered a pletyka illemes modorban.
Szapulnak mindenkit, a ki csak távol van.
Maglehetne irni belőle egy könyvet,
Sok »kedves barátnő« halna attól szörnyet.
Backfisch unatkozik egy magános széken,
»Táncoljunk még egyet« rimáncodik szépen.

Estély van, estély van, de már sok ur ásít,
Az álmos gardedám dörzsöli pilláit.
A cigány is álmos, egy már alszik épen
Félrebillent széken a brugó tövében.
Gyérül már a vendég, távozásra gondol,
Még csak egy-egy nobel-schikkes urfi tombol,
Ráborul a szemre téli hajnal álma,
Korán megzavarja úgy is majd a számla.

Arthur.

Különös, hogy az okosok mennyire érdeklődnek a bolondok iránt. Jókai darabja „A bolondok grófja“ kétszer csinált telt házat. De ez még nem lett volna csoda, ha a darab valami okos bolondság lett volna, hanem bizony a darab csupán bolondság volt enyhítő körülmények nélkül. Mi azért Somogyit nem vádoljuk, neki semmi büne sincs ebben a dologban, Jókainak is elnéztük volna a

mulattató bolondságokat, hanem az bizony goromba ötlet volt tőle, hogy az apáczákat olyan szellemtelen durva tréfának használja fel anyagul. Spongyát rá!

Hétfőn Serfőzy Etelnek volt a jutalomjátéka. A Koldusdiákban lépett fel. No az igaz, hogy kódisos jutalomjáték volt, büntetésjáték címet lehetne most utólagosan neki adni, ha ugyan Serfőzy E. erre okot szolgáltatott volna. Mindössze 11 frt csöppent számára a kasszából, s hogy a sors szatirája annál erősebb legyen, valami gézengúz ellopta előadás után a jó asszonynak 10 frtos csizmáját.

Kedden az „Eleven ördög“ című operettet adták. Krecsányi S. elragadóan kedves eleven ördög volt, nem csak a színpadon szédítette el a bírak és a vele érintkezők fejét, hanem a közönséget is többször tapsolásra ragadta. Mikei is elemében volt. Beczkői buzgón és sikerülten alakított, csak a néző közönség volt kevés, hanem ez a kevés aztán sok helyett mulatott.

Szerdán Kiss Ferencznek volt jutalomjátéka Sári néni ben. Maglehetősen telt ház gyönyörködött a szereplőkben, kiket nyílt jelenetekben is sokszor megtapsoltak. A két főszereplő Kiss F. és Aranyossiné ugyancsak kitett magáért. A zenekar is szépen játszott. Az est sikerével mindenki meg volt elégedve.

Pénteken délután akkora néptömeg nyomta a színház oldalát, hogy csaknem beletolták a színházat a Rábába. Bezzeg örülne Somogyi, ha mindennap annyian kíváncznának a színházi jegyek után, csakhogy azt meg aligha szeretné, hogy mindennap annyi ingyenjegyet kellene szétosztani, mint ezen a napon. „II. Rákóczy Ferencz fogsága“ című régi jó színművet adták. Volt benne jezsuita-ármány, diszruha. ágyudörgés, gyilkosság, börtön, herceg leány és Rákóczy-mars. A falak rengtek és a gázlángok lobogtak a tapsoktól. Néhány karzat-lovag az előadás hatása alatt mindjárt verekedni is kezdett, csakhogy nem hazafiságból, hanem tisztán nemes passzióból.

A nagynéni ezrei.

Szegény jó nagynéni
Mint szerettelek,
„Ha megszűntem élni
Akkor ez er ek
Várnak reád,“ szóltál
S én hittem neked.

Most hogy valahára
Te is ráültél
A szt. Mihály lovára
S égbe repültél
Tudom mit rejt a skatulyád
Kétezer szép zsiros foltos
Gyónőcédulát.

Morgó Péter.

Miért helyezték a győri törvényszékhez Németh Pál szentmártoni járásbíró?

Győr-Szentmártonban két prim-hegedüs volt, a járásbíró és a gyógyszerész; mindegyik más-más nótát huzott. Hogy ez a disharmónia megszűnjék, áthelyezték a járásbíró Győrré, Szentmártonba a gyógyszerész-primás mellé pedig adták S i p o s t.

Mit mondjon az öreg ur?

— Megtörtént. —

Kászolódik az öreg ur úgy éjfél után hazafelé.

— Minek megy még haza, — mondja neki egy fiatal ember.

— Muszáj, mert leányaim mindig szemrehányást tesznek, hogy ilyen sokáig kimaradok, azt mondják, hogy nem szégyenlem vén létemre így kimaradozni?

— Ej, mi az ördög, — veti oda a fiatal ember — mondja nekik: szégyeljétek bizony magatokat ti, hogy ilyen korhely apátok van.

G. Zolt.

Sagát Sepi ultimói.

Nem csudálom, hogy Kisfaludy lakását nem találják, ha énnekem is táblát akarnának akasztani a házamra a halálom után, hát minden utczába kellene vagy kettő.

A kereskedők bálján bemutattak egy csinos kis leánynak a kinek az apja fűszeres. Négyes alatt így szóltam hozzá: Nagysád a kegyed bájos arca szívem mérlegének bal serpenyőjét annyira lenyomta, hogy hiába rakok a jobbra észsúlyokat, nem tudom balanszíroztatni.

— A kegyed mérlege hamis! — felelt a kis hamis.

Félre int nagy titkolódzva a Guzi és így szól:

— Barátom mondj valami szerelemvallomási formulát.

— Miért te csikó?

— Szerelmet akarok vallani annak a kis szöszkének.

— Nohát így mondd el: Mióta szerencsés vagyok nagysádat ismerni, mióta gyönyörködhetem picziny ajakában szép nagy szemeiben, antik szabású orrocskájában, rózsás fülecskéiben, szívemet egy érzés fogta el: a szerelem. Mondjam-e tovább? — Ezt nem neked mondom, hanem te mond öneki, a többi aztán elmondja ő.

Nagyon köszönte a gyerek és beleírta a jegyzőkönyvébe.

Fél óra múlva észrevettem, hogy közelit feléje. Oda-lopódzom, hát a Guzi gyerek így mondta el a vallomást:

Mióta ismerős vagyok nagysádat szerencsézni, mióta ajakázhatok gyönyörében, szép nagy ajakában, picziny szemeiben, rózsás orrocskájában és antik szabású füleiben, szívemet egy szerelem fogta el: az érzés. Mondjam-e tovább?

— Ne mondja kérem ez is sok, — felelt haragosan a lányka.

Mióta elkezdődött a farsang egyszer sem láttam a napot, — mindig aludtam; este 7-kor reggelizek, éjjelkor ebédelek, hajnalban vacsorázom.

Ide fönn volt az atyus. Azt mondta, hogy a vacsorámat szívesen fizeti. — Inkább a reggelit, — feleltem, de nem mertem megmondani, hogy azt a reggeli fizetséget értem, a mit bál után szoktam — elfelejteni.

Bernát Gazsi Nr. II.

uti naplójából.

Most jut eszembe, hogy énegy-szer a világot körülutaztam. Ed-dig annyi sok dolgom volt, hogy egészen megfeledeztem róla. Pity-keváról egyenesen Kölnbe haj-tattunk. No, azt mondhatom, olyan magas tornyot világeletemben nem láttam. A lipótvárosi basilika leendő tornya egy mély-séges pinceze hozzá képest. Ha az ember lent elkiáltotta magát: toroklob: mire a hang felért a esuesára, már elidült gégek a t a r r h u s lett belőle.

Hamburgban vízre szálltunk. Egy kitünő poéta volt az utitársam. A szárazon még igen szép eszmékkel volt tele a feje, meg is irta a hajón; de persze a tengeren minden olyan nedves, hogy utitársam költeményei sem süllhettek jól ki: vizenyősek lettek.

Hanem aztán amint a Sahara sivatagon kiszállot-tunk, ott egy kicsit melegebb lett. Rettentő forróság uralkodott. Velünk jött egy kövér asszonyság, kit ugy elárasztott az izzadság, hogy ha mentő esónakkal kinem ragadják belőle, menten belefulladt volna.

Mindig lejjebb lejjebb mentünk. Utoljára aztán el-értünk az északi pólushoz. Itt van ám csak furesa világ. Nagy a hideg. Az emberek a fejük tetején járnak, hogy a lábuk meg ne fázzék. Igen kevés köztük a tudós em-ber, mert fejük tetején járván, lábukban az eszük. Gondolják csak kérem, még a kalandáriumesinálójuk sem érti a mesterségét. Mikor ott jártunk náluk, a karácsony éppen husvétra esett, aztán a kriszkindlifákra akgatták a piros tojásokat.

A fentebb megemlített oknál fogva a suvikszot a fodrász árulja, a pomádét meg a suszter. **Vész V.**

Dödölle Mátyás

pógár ember és oskolaszék mögjedzései.

Az este gyesznótor vót a komámnáá, ott vót az tanéttó ur is. Arrú beszélgetünk, hogy forog-e a föld. A tanéttó ur aszonta, hogy forog, én meg az komám aszontuk hogy áll. Hanem mikor haza mentem a komámtú, magam is úgy tanátom, hogy a tanéttó urnak van igassága.

*

A vót a zujságba, hogy mán ennekutánna az tanéttó urak nem babba buzába kapják az fizetést, hanem pízbe.

No mondok most mán elhiszem, hogy hazudik az ujság.

*

No, — mondok a zandris fijamnak, — hat embernek hány esizmájo van, vesd ki, — aszongya huszonöt. Mondok hazudsz, mer csak tizenkettő. Aszongya a fijam — aszt gondútam ides apám hogy jómódu embereket gondút, mer a jómóduknak nemesak egypár esizmájo van ám.

De mondok akkor is páratlan esizmát tettél hozzá hát hun az 25-gyiknek a párgyo.

— Hát hun vóna máshun mint az esizmagiánál reperányi, — felelt okosan a gyerek.

*

Azt prégyikáto a tisztelendő ur, hogy a mostanyi modernyás böces embörök mindig böeselkednek a zisten dógai felü osztég az se tuggyák hogyan lesz az tojásbú esirke.

Megszólitottam hát az pelébánatos uramat, hogy mán tisztelendő apám uram nagy ökrök löhetnek azok a modernyás böcesek, iszen még a lúd is tuggyá, hogy az tojásbú úgy lösz az esirke, hogy az kotlós ráü osztég kikótti.

*

De mán erre muszáj vót egyet innya az Mojzsinál.

Esemény.

Reszketve álltam
Izsadtam fástam
Apja előtt,
De ő szeme intésével
Mondá: elő a kérésse!

„Fizstelt uzam kézem
Lánya kezét nékem
Ila id-adná“
S apja reám imigy dörgött:
„Vigyen el innen az ördög!“

Vikont Volázs.

Don Gitáro gitároz.

Lassu. *Csendes néma nyári éjen
Kukorikolt a kakas
Azaz hogy én: jeladás volt
„Várlak ablakod alatt!“
Várlak én egy fiakkerral
Szöktetésre jó lovakkal.“
S nyílt az ajtó, és kilépett
Fátyolos hosszú alak
Mellém szökve leszorított.
Vágtattak a jó lovak.
Fátyol lebbent ... ah a férjed!
Ismét ellazsnakolt érted.*

Friss. *Csicseri borsó vad lencse
Jaj de hamis vagy menyecske
Hej te kaczagtál én bögttem
Alig fértem ebben a bőrben.
Jaj de fáj!
Jaj de faj!
Fáj a hátam érted fáj!*

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány tanálkozásaji.

— Tuggya-e kee nászom tennap mi vót.

— Szombat.

— Nem a hanem Ádány fordulása.

— Dehogy is avvót Pál forduláso vót.

— No, higgye ee nászom Ádány forduláso vót, mer bémentünk a zannyukkaa a városba edényt vennyi, osztég belefordut az szány az nagy árokba.

Emléktábla-javaslatok.

Tisztelt Kisfaludy-szoborbizottság!

Minekutána ti megegyezni nem tudtok az emléktábla felett, tehát tisztelettel alulírott, mint egyetemes öröktől fogva levő s még az emléktábla felállítása, tehát az utolsó ítélet után is leendő világbíró a következő egyezséget ajánlom nektek.

1. Kéressenek fel a helybeli mézeskalácsosok, hogy addig is, míg az a goromba márvány kifaragtatik, készítsenek ők mézeskalácsból emléktáblákat, a megfelelő felirattal. Ezáltal a zsenge ifjuság szívében sőt gyomrában is élni fog a Kisfaludy emléke mindaddig, míg ti határozatok. Aki ezen sífiemléktábláktól elrontja a gyomrát, az bevásztatik szoborbizottsági tagnak s mint ilyen elrontott gyomra sarkalására átkozni fog mindenféle emléket.

2. Illesszetek a városház tanácstermébe egy impozáns márványtáblát, mint Kisfaludy emléket ezzel a felirattal:

Itt tanácskozott
a Kisfaludy szoborbizottság
aszoborémléktábla felett 1880-tól 1980-ig.
Emelte
a tanácskozás megkezdésének százéves
jubileumán Kisfaludy szelleme.

3. A szoborbizottság tagjai kössenek szerződést, mint a nyolczadik gimnazisták és realisták, megfogadván, hogy minden 10 évben összejönnek ismerkedésre Győrött és ekkor kiki elmondja élete történetét.

4. Az újvárosi hosszuhidnál van egy szent-János szobor, melyet mint szent-Vendelt adtak el a bácsaiak. Ezt a szobrot vegye meg a szoborbizottság, álló szobor is, nem is kerül 50,000 forintba, fösstesse át, s helyezze valami piedesztálra s írja alá, nehogy a külszin által valaki tévedésbe essen:

EZEN ÁLLÓ SZOBORRAL
ÜLTETTE FEL A T. CZ. PUBLIKUMOT
AZ ÁLMODÓ BIZOTTSÁG.

5. Ami a gyűjtőívek beszédét illeti, arra pedig 90 évi záros határidőt kell kitűzni, mert aki ennyi idő alatt be nem adja, az valószínűleg egy kissé elfeledi majd azután.

Garabonciás Diák.

Farsangi naptár.

- Febr. 1. Közörszűsők (Életlen ollók és bicsakok a négyes alatt bálja. ingyen köszöriiltnek. Felülfizetésekért nyilvános köszöriülés.)
— A vásártéren. —
- Febr. 2. Ceizmadia- (A tánczrend papucstalpra lesz ragasztva inasok bálja. csirizzel. Szünóra alatt füttyverseny. A bál csak hajnalban lábszizjazzatik széjjel.)
— A Karmelita-téren. —
- Febr. 3. Gyümölcsös- (A legvastagabb kofa lesz a ledi patrones, a haláraló kofák vendégképen szivesen láttatnak. Kofa-amateurök felsége- sen fognak mulatni.)
— A Széchenyi-téren. —
- Febr. 4. Kuceéberbál. (A ki tesz annak lesz. Par oder unpar mindenki szivesen láttatik. Egy jegy százon alul 10 kr. Pomarancs adományok szivesen fogadtatnak, és köszöriettel meg- evöndnek.)
— Murlasitsnál. —
- Febr. 5. Versenyevés (A ki hamarabb végigtudja emi a speiz- az éhezö iskolások ja- celli ételsorát, az a nyertes, jutalma az vára. lesz, hogy az étlapot megegyyszer végig eheti.)
— Wiedemannál. —
- Febr. 6. Fazekasok (A résztvevök köcsögykalapban tartoznak bálja. megjelenni. A rendezöség drötös tótnak lesz öltözve, vállán keresztül egy karika dróttal. Éjfélkor minden vendég kezébe egy fazék adatik, és a fazekak összeüt- tetnek. Némely férjnek jó lesz fazéktá- volságban tartani a fejét a feleségétől.)
— Fazekas-utezában. —
- Febr. 7. Kéményse- (A hölgyek csak fekete ruhában jelenhet- rök bálja. nek meg és vasfazék aljával puderozot- — Egyik belvárosi ház tetején. — tan. Szünóra alatt koromvakaró-verseny.)
- Febr. 8. Ebpeczérék (Beléptijegy egy személyre kutyástól 10 bálja. kr. Szünóra alatt kedélyes kutyafogás. Kéretnek a jelenlevök akkor, hogy a nya- kaikat huzzák össze. Souper-csárdás: Kutyakutya tarka.)
— Imitt-amott. —

Báizenérhalmi Malvina.

Költőtársamnak Kisfaludy Károlynak ünnepélyére készülök. Agyamban ódák kerengnek és szívemben ábrándok melengnek, — Zsuzsi hozz egy krajczárért tintát, de mond meg a zsidónak, hogy ne kormos vizet adjon mint a multkor. — Keblem feszül, s mint Kisfaludy mondja:

... dalra ébredt lantom hurjain
Bús hangok rezgenek, lelkem vidul.

Még most is ott esámcsozsz te prózai néember, gyürd
azt a málét gyorsan gyomrodnak örvényébe és fuss míg

a lantnak homályos zengzeti
Gyöngén ihletve szerzőmlenek
S egy bájalak világos szárnyakon
Csendes méltósággal lebeg felém
Nem földi kénynt lövel tekintete
Szent béke ül felséges homlokán
S a merre lép, az ég malasztja kél.

No tessék, belelép ez az otromba a moslékos saj-
tárba, mit bögsz prózai néember, muzsám szelid danája
közt borjuüvöltés. Ha betörted az orrodát, hasíts szok-
nyádnak aljából és tekergesd körül, aztán lódulj. Azalatt

A szép- s nagynak felséges hódolatja
Érinti a lantos meleg keblét.

Zsuzsi te süket, szólj be egyuttal a Weningerhez,
hogy küldjön egy félmázsa köszönetet, de ne finomat, mert
az egy hatossal drágább.

Dicsőn mereng jós lelke villanatja
S áttörve a jelen ködéljéjét
Az égi szüz bájtegzét nyújtja neki
S tavaszt lihegnek lelkesült vidéki.

Te Zsuzsi! Prózai néember, hozz két krajezárért
faggyugyertyát, aztán kend meg a cipőmet, megyek a szín-
házba, ma ingyen jegyet adnak, hát pártolni kell a szín-
társulatot is.

Kisfaludyhoz.

Nézd, összevesznek a vitézek
A te emlékköved felett.
Tíz évig nem tesznek alusznak.
S aztán beszélnek tett helyett.

Hej, hogyha megtudnád ragadni
Azt a kis márványdarabot,
Tudom isten, hogy belapitnád
Fejükön a vaskalapot!

Chic.

Szerkesztői üzenetek.

Álomjáró voltam.
Álom és való, Irma,
nem ütök meg a mértéket.
Ami már másutt megjelent,
olyant nem közlünk. Látszik,
hogy ezeket kedvetlenül írta.
Az erőltettség különösen ki-
tűnik e sorokban:
Szittam egykor én is trabu-
esillót.]
Mondják e szivartól a szem
csak úgy esilleg]
Csillogott enyém is, mert meny-
nyei füstje]
Volt, mitől kiesurdolt szemeim
ezüstje]
El sem felejttem, szittam és
szendergék]
S terjenge a füstje körülöm
tengerként stb.]

A G. D. közönsége jobb versekhez van szokva. — **Germanus.** Lapunk zártakor
vettük levelét. Szíveskedjék apróbb dolgokat küldeni. A lapot megindítottuk. —
K. F. Arad. Sokkal rosszabb, mint én gondolja. Legfeljebb csak ezoézák el ez-
hetik. — **Deveceser.** A meghívó köszönettel fogadtattott, de a báldos vigalmak
itt oly szaporán követik egymást, hogy oda már tudósítót nem küldhetünk. Különben
a bájos deveceseri dámáknak és bájtalan lovagoknak jó mulatást kívánunk. — **M.**
K. Kerecsend. Vettük a felévre szóló meghívót és bé is köszöntünk minden
piros napon. Hát Sz. garabonc-társunk még mindig ideges a tollpereszegésre? — **A**
többi levélre jövő számunkban megy az üzenet.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
GÁRDONYI GÉZA.

Nyilt-tér.*)

Szak-vitzek.

- A.** Pista hova mész?
P. A Rótenkranz Mártonhó ezt a noblesztáncz akarok tonolni.
A. Iszé a noblesztáncz nem is egzszesztal.
P. Isze ki vót irfa a plakáton!
A. Asz csak tréfa volt.
P. Hat akkor az ekszeszeziol valezer fogok tonolni.
A. Isz az sem ekszesztal.
P. Hát okor az ekszezeziór baletet fogok tonolni.
A. Isze az ő maga sem tudja.
P. Sze szinpadon tanczolták ezt a táncznék.
A. Asz nem ekszezeziór táncz az csak káalomketős vót.
P. Micsoda táncz azon káalomketős.
A. Hát amit ezek a kis olámezigány lányok szoktak tán-
czolni ha egy krajezárát ad nekik.
P. Akkor esz asz or swindler.
A. Ah, ázt nem szabad mondani, hanem csak gondolni, mert
én is ezt gondolom, mert bepöröl és óteljára magát megbüntetnek.

Egy szakértő.

*) Ezen rovat alatt közlöttékért a szerkesztő nem felelős.

Köszönetnyilvánítás.

Kötelességemnek tartom a n. é. közön-
ségnek ezuton hálás köszönetemet nyilvání-
tani a tegnapi tartott **s a cs. kir. szabadal-
mazott általános mosógéppel** eszközölt

próbamosásnál

tanúsított nagyszámu szives megjelenésért.

Győr, 1888. január 28-án.

Mély tisztelettel
APFEL M.,
Wien, I. Bez. Wohlzeile.

A cs. kir. szabadalmazott általános mosógép-
pel kívánatra háznál is eszközlők próbamosást.
Megrendelések elfogadtatnak **APFEL M.** által
hétfőn estig, a Wisniovszky-féle helyiségben.

Hogyan fizet a hirdetés?

Arra a kérdésre, hogy van-e haszna a hirdetésnek, így felel egy pár amerikai milliomos, a kik auktoritások üzleti dolgokban: Az eredményt (a milliókat) a hirdetéseknek köszönhetem. **Bonner.** — „A gazdagodás utja a nyomdafestéken megy keresztül.“ **Barnum.** — „Az állhatatos és okos hirdetések hozták meg nekem azt, mim van.“ **Stewart J. A.** — „Hogy tudná a világ, hogy valakinek valami eladni valója van, ha nem mondaná?“ **Vanderbilt.** — „Azokkal az emberekkel csinálj üzletet fiam, a kik hirdetnek. Nem fogsz vele veszíteni.“ **Franklin.** — A **Garabonciás** pedig ezeket mondja: A ki el akar valamit adni, az először is a Garabonciásban hirdesse, mert ez a lap a világ minden országába jár, még a mennyországba is, a papirosa szép, hirdetési árai alacsonyok, olvasóinak száma pedig éppen ezerszer annyi, mint az előfizetőké.

Kiadó lakások.

Győrszigetben a hidfőnél, abban a házban, a hol Birkmayer kőfaragó műhelye van, **egy lakás 3 szoba, konyha és mellékhelyiségekkel együtt április 1-től fogva bérbe adatik.** Esetleg előbb is kivethető.

Bővebb felvilágosítással szolgál Birkmayer kőfaragó ur.

Egy bolthelyiség

Klétzár-utca 4. szám alatt április 1-től bérbe adatik. Konyha is van hozzá. **Előnyös forgalmi helyen** lévén, az érdeklődőknek figyelmébe ajánlatik.

Érdeklődők Birkmayer kőfaragó urhoz sziveskedjenek fordulni.

Párbeszéd.

— Melyik a legjobb pótkávé?
— Kétségkívül a **Lenck-kávé.**
— Milyen származásu gyártmány ez? — **Hazaigyártmány.**
— De vajjon versenyképes-e?
— A legnagyobb mértékben, mert máris mindenünnen kezdi kiszorítani a külföldi pótkávékat, ami különben természetes

is, mert a **Lenck-kávé** aroma, illat, íz és alkatrészek kifogástalan minősége tekintetében fölülmulja az összes eddig ismert pótkávékat. — Hol kaphat az ember mintákat? — Levelezőlapon kifejezett kívánságra **Lenck S.** nagykereskedőháztól Sopronban. — Nagyban hol lehet megrendelni? — **Schmidt S.** urnál, Budapest, VI. gyár-utca 6. — Köszönöm még ma rendelék. — Élvezd a külföldi pótkávékat, kapj mindannyiszor kólikát s akkor tudd meg, hogy van **Lenck-kávé** is a világon.

A legjobb
SZIVARKA-PAPIROS

a valódi

LE HOUBLON

francia gyártmány

CAWLEY HENRY-től Párisban.

Utánzástól óvakodni kell!

Ezen papiros **Dr. Pohl J. J., Ludwig E., Dr. Lippmann E.** urak, mint a bécsi egyetem vegytani tanárai által a legjobban ajánlatik és pedig kitünő minősége, tisztasága miatt, továbbá mert ezen papirosba semmiféle egészségnek ártalmas anyagok nincsenek keverve.

Cawley Henry
Propriétaire
BOULE FABRICANTS

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE

17, rue Béranger, a PARIS